

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 23 Οκτωβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 28-9-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1382/29-9-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «*****», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 18-9-2020 κοινοποιηθείσας, Απόφασης με αρ***** του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος, κρίθηκε ως αποδεκτή η προσφορά του παρεμβαίνοντος και ανεδείχθη προσωρινός ανάδοχος, όσον αφορά το ***** , επιμέρους εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 2.190.000 ευρώ, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την ανάθεση ***** , αθροιστικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 4.310.000 ευρώ, η οποία προκηρύχθηκε με τη με αρ. πρωτ. ***** διακήρυξη, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 10-1-2020 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ***** την 15-1-2020 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ***** .

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ***** και ποσού 15.000, πληρώθηκε δε δια του από 23-9-2020 εμβάσματος Τραπέζης

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω εκτιμώμενης αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, ασκείται μετ' εννόμου συμφέροντος και εμπροθέσμως η από 28-9-2020 προσφυγή εκ του αποδεκτού και δεύτερου μετά τον παρεμβαίνοντα στο ΤΜΗΜΑ 2, μειοδότη, της εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά του ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος από 9-10-2020, κατόπιν της από 29-9-2020 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος, αντικρούει δε ο αναθέτων με τις από 14-10-2020 Απόψεις του, κατά των οποίων ο προσφεύγων υποβάλλει το από 16-10-2020 υπόμνημά του. Άρα, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι κατά τον όρο 2.2.5 της διακήρυξης θεσπίσθηκε κριτήριο επιλογής συνιστάμενο στο ότι «Γ. Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να έχουν δυνατότητα ασφαλιστικής κάλυψης έναντι επαγγελματικών κινδύνων κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης, σύμφωνα με τους λοιπούς όρους που αναλύονται στο σημείο 4.7 της παρούσας. Ποσό 5.000.000,00 νόμισμα ευρώ.», κατά τον δε όρο 2.2.9.2.B3 πρέπει να υποβληθεί ως δικαιολογητικό κατακύρωσης σχέδιο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, που θα πρέπει πάντως να υπογραφεί πριν την υπογραφή της υπό ανάθεση σύμβασης και το οποίο κατά τον παραπεμπόμενο εκ του άρ. 2.2.9.2.B3 όρο 4.7 της διακήρυξης θα πρέπει να έχει το ακόλουθο περιεχόμενο «Ο ανάδοχος καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, χωρίς να περιορίζονται οι ευθύνες και οι υποχρεώσεις του σύμφωνα με τη σύμβαση,

οφείλει να ασφαλίσει προσωπικό, μηχανήματα, υλικά και τρίτους, με δικές του δαπάνες... Ο ανάδοχος πρέπει να παραδώσει το ασφαλιστήριο συμβόλαιο δύο (2) ημέρες τουλάχιστον πριν την υπογραφή της σύμβασης...». Είναι σαφές επομένως, ότι για την εκτέλεση της σύμβασης ο ανάδοχος θα πρέπει να διαθέτει ασφαλιστική σύμβαση εν ισχύ, επαγόμενη κόστος για τον ίδιο, που μάλιστα, δεδομένου ότι το ασφαλιστήριο θα καλύψει το σύνολο των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, αν μη τι άλλο, εν μέρει αυτό και η συνεπαγόμενη για τη διατήρηση του δαπάνη, ήτοι ασφάλιστρο, επιβαρύνει κοστολογικά την υπό ανάθεση σύμβαση, αναλογικά πάντα ως προς το μέρος που αυτή αντιπροσωπεύει σε σχέση με τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης. Και ναι μεν, όπως επικαλείται ο παρεμβαίνων, κάθε οικονομικός φορέας διαθέτει μια ευχέρεια διάρθρωσης του διοικητικού κόστους του, αναλόγως των απαιτήσεων της διακήρυξης, αλλά και των δικών του δυνατοτήτων, τούτο όμως δεν αναιρεί ότι η προσφορά του θα πρέπει να συνυπολογίζει την κάλυψη κάθε σχετιζόμενης με την εκτέλεση της σύμβασης, διοικητικής δαπάνης και εν γένει επιβάρυνσης που συνεπάγεται κοστολογικά το έργο στο σύνολο του διοικητικού κόστους λειτουργίας της επιχείρησης, υπό την έννοια ότι το υπολογιζόμενο διοικητικό κόστος δεν δύναται να είναι τόσο χαμηλό ώστε να μην είναι δυνατόν να καλύψει κοστολογικά την επιβάρυνση που η υπό ανάθεση σύμβαση θα επιφέρει στο κόστος της επιχείρησης, αφού διαφορετικά θα γινόταν αποδεκτή ζημιογόνα προσφορά ή προσφορά διακινδυνεύουσα την κάλυψη των εργατικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του οικονομικού φορέα. Επιπλέον, ο παρεμβαίνων σε κάθε περίπτωση υπέβαλε με την προσφορά του ισχύον κατά τον χρόνο υποβολής της σχετικό ασφαλιστήριο με την***** , που αναγράφει τα αληθή ασφάλιστρα που καταβάλλει και τα οποία ανέρχονται σε 51.000 ευρώ ετησίως, ως το γινόμενο του συντελεστή 0,68% που ο ασφαλιστής εφαρμόζει για τον υπολογισμό των ασφαλιστρών επί εκτιμώμενου πραγματικού κύκλου εργασιών του παρεμβαίνοντος 7.500.000 ευρώ. Άρα, σε αντίθεση με τους αόριστους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος, η ίδια η προσφορά του περιέχει σαφές στοιχείο όχι απλά υπόθεσης, αλλά απόδειξης κατά τον χρόνο υποβολής αυτής, του αληθούς κόστους για το ασφαλιστήριο συμβόλαιο του. Η δε

προσφορά του για το ΤΜΗΜΑ 2 ανέρχεται σε 1.836.380,96 ευρώ, που συνιστά το ποσό κατά το οποίο ο κύκλος εργασιών του θα αυξηθεί αν καταστεί ανάδοχος σε επίπεδο 2 ετών ή 918.190,48 ευρώ κατ' έτος. Με βάση το ήδη ισχύον ασφαλιστήριο του επομένως, το ασφάλιστρο στο οποίο αντιστοιχεί μόνη της η αύξηση του κύκλου εργασιών του, λόγω της νυν σύμβασης αντιστοιχεί ετησίως σε $(0,68\% \times 918.190,48 =)$ 6.243,6953 ευρώ, κόστος που μόνο του υπερβαίνει κατά 2.609,3453 ευρώ το συνολικό ετήσιο κονδύλι διοικητικού κόστους της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ήτοι των 3.643,35 ευρώ. Αλυσιτελώς δε ο παρεμβαίνων προβάλλει αόριστες αιτιάσεις περί διαμόρφωσης του ασφαλιστρού από πλήθος παραγόντων και παράνομης προδιαγραφής αυτού από την προσφυγή, αφού τα παραπάνω δεν προκύπτουν εξ αορίστων υποθέσεων του προσφεύγοντος, αλλά από το ήδη ισχύον ασφαλιστήριο που ο ίδιος ο παρεμβαίνων υπέβαλε με την προσφορά του. Απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος για τον ως άνω ισχυρισμό, αφού αφενός ο τελευταίος στην προσφυγή του αναφέρει πως καλύπτει την παραπάνω απαίτηση από κοινό ασφαλιστήριο ομίλου επιχειρήσεων που καλύπτεται οικονομικά από τον όμιλο, αφετέρου και σε κάθε περίπτωση, ο παρεμβαίνων καίτοι είχε έννομο συμφέρον, ασχέτως ανάδειξης του ως προσωρινού αναδόχου, να προσβάλει την αποδοχή του προσφεύγοντος (ΣΤΕ 1573/2019), δεν προσέβαλε αυτήν και άρα, δεν δύναται δια της παρεμβάσεως του, προς απόκρουση ισχυρισμών κατά του ιδίου, να προβάλλει το ανίσχυρο των οικείων απαιτήσεων της διακήρυξης, λόγω επικαλούμενης ταυτόχρονης πλημμέλειας του προσφεύγοντος. Ομοίως αλυσιτελώς επικαλείται ο παρεμβαίνων τη ΔΕφΠειρ Ν219/2018, η οποία έκρινε επί όλως διαφορετικής περίπτωσης, όπου ο τότε προσφεύγων επικαλείτο ανεπάρκεια διοικητικού κόστους για την κάλυψη κόστους ασφάλισης έργου, επί τη βάση ασφαλιστηρίου υποβληθέντος σε άλλη διαδικασία και το οποίο δεν χρειαζόταν να υποβληθεί με την προσφορά, ενώ ουδόλως έκρινε ότι η οικονομική προσφορά δεν χρειάζεται να λαμβάνει υπόψη της κόστος του ασφαλιστηρίου, όπως και κάθε άλλου κόστους της εκτέλεσης, όταν το ασφαλιστήριο πρέπει να τελεί σε ισχύ ήδη προ της εκτέλεσης, πολλώ δε μάλλον

όταν ο οικείος περί ανεπάρκειας διοικητικού κόστους, ισχυρισμός ερείδεται επί ισχύοντος ασφαλιστηρίου με σαφές και ουδόλως υποθετικό κόστος, που υποβάλλεται ήδη με την προσφορά στην ίδια την επίδικη διαδικασία. Ο δε παρεμβαίνων πάντως ουδόλως προβάλλει ότι ειδικά κατά την εκτέλεση της νυν σύμβασης θα ισχύσει άλλο ασφαλιστήριο με άλλα ασφάλιστρα και δη, όλως χαμηλότερα και δυνάμενα να καλυφθούν από το δηλούμενο, κατά πολύ μικρότερο, συνολικό διοικητικό του κόστος ούτε εν γένει προβάλλει οιονδήποτε ορισμένο και αποδεικνυόμενο σχετικό ισχυρισμό, παρότι ο κατ' αυτού ως άνω προβαλλόμενος ισχυρισμός προβάλλεται επί τη βάση εγγράφου της ίδιας της προσφοράς του. Περαιτέρω, ο όρος 2.2.5 της διακήρυξης θεσπίζει στο σημ. Β αυτού, απαίτηση πιστοληπτικής ικανότητας με όριο τουλάχιστον την άνευ ΦΠΑ εκτιμώμενη αξία εκάστου τμήματος, ενώ ο όρος 2.2.9.2.Β3 απαιτεί την υποβολή βεβαίωση από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις, περί έγκρισης υπέρ του οικονομικού φορέα για χρηματοδοτήσεις και πιστοληπτική ικανότητα, ίσες τουλάχιστον σε ποσό με τα ως άνω αναφερόμενα. Η έκδοση τέτοιας βεβαίωσης κατά την κοινή πείρα για τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, συνεπάγεται ένα έστω μικρό, πάντως υπαρκτό κόστος, ασχέτως της καλής σχέσης του οικονομικού φορέα με το οικείο πιστωτικό ίδρυμα. Ο δε προσφεύγων προβάλλει αν μη τι άλλο κατά την κρίση του εύλογο κόστος 250 ευρώ, το οποίο ο παρεμβαίνων δεν αντικρούει με κάποιο σαφές διαφορετικό κόστος ή αποδεικνύοντας όλως ατελή δυνατότητα εκ μέρους του έκδοσης τέτοιας βεβαίωσης, παρά προβάλλει αορίστους και αναπόδεικτους σχετικούς ισχυρισμούς, παρότι καταρχήν τέτοιες βεβαιώσεις ενέχουν ένα σχετικό κόστος και δεν χορηγούνται κατά κανόνα ατελώς. Περαιτέρω, ο όρος ΤΠ-5 της διακήρυξης απαιτεί το προσωπικό φύλαξης να είναι εξοπλισμένο με 6 φορητούς ασυρμάτους που θα προμηθεύσει ο ανάδοχος, με δυνατότητα αμφίδρομης συνομιλίας με τους ασυρμάτους της ***** και πλήρη επιβάρυνση του αναδόχου όσον αφορά τις συσκευές, τον προγραμματισμό τους στον **** και τα μηνιαία τέλη σύνδεσης. Τούτο το κόστος υπάγεται όσον αφορά τη κτήση και διατήρηση του ίδιου του εξοπλισμού στο διακριτώς υπολογιζόμενο κόστος αναλωσίμων,

όσον αφορά δηλαδή τις συσκευές, όμως, όπως βάσιμα ο προσφεύγων ισχυρίζεται, υπάγεται ειδικώς όσον αφορά τα τέλη σύνδεσης κάθε ασυρμάτου, πάγια και μηνιαία, στο διοικητικό κόστος. Ο δε προσφεύγων, επικαλούμενος έγγραφο τηλεπικοινωνιακού παρόχου, επικαλείται 40 ευρώ τέλος σύνδεσης παγίως και 16,50 ευρώ ανά μήνα, ήτοι για 2 έτη ($40+16,50 \times 24=$) 436,00 ευρώ ανά συσκευή και με επιμερισμό ανά κάθε έτος ($436/2=$) 218,00 ευρώ ανά συσκευή και άρα, για τις 6 απαιτούμενες συσκευές ($6 \times 218=$) 1.308 ευρώ ετησίως. Ο δε παρεμβαίνων χωρίς να αντικρούσει τους σαφείς περί του σχετικού κόστους, προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και χωρίς να επικληθεί διαφορετικό και μικρότερο κόστος αυτού ή ατελή χρήση του ως άνω εξοπλισμού και δη μη οφειλή τελών σύνδεσης για αυτή τη χρήση, αβασίμως προβάλλει αλυσιτέλεια του ισχυρισμού λόγω επικαλούμενης από τον ίδιο απόρριψης άλλων περί του διοικητικού κόστους ισχυρισμών του προσφεύγοντος. Οι ως άνω αιτιάσεις του παρεμβαίνοντος είναι απορριπτέες, αφενός διότι ουδόλως τυγχάνουν απορριπτέες οι λοιπές αιτιάσεις του προσφεύγοντος περί κονδυλίων συγκροτούντων το διοικητικό κόστους του παρεμβαίνοντος, βλ. ανωτέρω και κατωτέρω, αφετέρου διότι το διοικητικό κόστος πρέπει καταρχήν να καλύπτει κάθε είδους γενικό έξοδο της επιχείρησης συνεχόμενο με τη συμμετοχή στον διαγωνισμό και την εκτέλεση της σύμβασης, πέραν κάθε, όπως η προκείμενη, ειδικής απαίτησης προσαυξάνουσας το διοικητικό κόστος της νυν διακήρυξης και κατ' αποτέλεσμα κάθε επιμέρους κονδύλι κόστους, ακόμη και αν δεν ισούται με το δηλούμενο ολικό διοικητικό κόστος της προσφοράς, δύναται να οδηγήσει σε συμπέρασμα ανεπάρκειας του τελευταίου, ακριβώς διότι αν αυτό ληφθεί υπόψη, το υπολειπόμενο ποσό τυχόν δεν αρκεί για την κάλυψη του λοιπού, άνευ αυτού, διοικητικού κόστους. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν όσα αναφέρει ο προσφεύγων δεν ισχύουν, βάσει των ισχυουσών τιμών κινητής τηλεφωνίας είναι αδύνατον να διατηρηθεί σύνδεση, με κόστος κάτω των 25 ευρώ κατ' ελάχιστον ετησίως, ασχέτως τρόπου σύνδεσης και τηλεπικοινωνιακού παρόχου και δη, όπως προκύπτει από συγκριτικά στοιχεία που προσκομίζουν διαγωνιζόμενοι ακριβώς για τέτοια απαίτηση στο πλαίσιο άλλων διαγωνισμών του ίδιου αναθέτοντος την ίδια

ακριβώς περίοδο, άρα ασχέτως του αληθούς σχετικού κόστους του παρεμβαίνοντος, περί του οποίου ο ίδιος ουδέν αναφέρει, αυτό δεν είναι δυνατόν να είναι μικρότερο των 25 ευρώ κατ' έτος. Σημειωτέον δε, ότι στο πλαίσιο ταυτόχρονης προσφυγής του νυν παρεμβαίνοντος επί διαγωνισμού του ιδίου αναθέτοντος και δη, όσον αφορά ακριβώς την ίδια απαίτηση, ήτοι για φορητούς ασύρματους, ο ίδιος μνημονεύει και μάλιστα στοιχειοθετεί με παραπομπές σε δημοσιευμένους καταλόγους, καταρχήν εύλογη ανά ασύρματο τιμή σύνδεσης 13 ευρώ ανά ασύρματο τον μήνα, ήτοι 156 ευρώ ετησίως, ήτοι για 6 ασύρματους εν προκειμένω 936 ευρώ ετησίως. Ο δε όρος ΤΠ-6 της διακήρυξης ορίζει και ότι ο ανάδοχος «παρέχει υπηρεσία ανταπόκρισης (emergency response team) 24 ώρες, όλες τις ημέρες του χρόνου σε περίπτωση που η ***** κατά την απόλυτη κρίση της ή και το ίδιο το υπάρχον προσωπικό φύλαξης αποφασίσει να ζητήσει την ενίσχυση του για την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών. ... Η ***** έχει το δικαίωμα να προξενήσει μέχρι και 4 ψευδοσυναγερμούς ανά έτος...». Άρα, στο διοικητικό κόστος θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη και κόστος για την κάλυψη της ως άνω απαίτησης, περί διατήρησης συνεχούς 24ωρου κέντρου υπηρεσίας ανταπόκρισης, το οποίο εξάλλου, ακόμη και αν διατηρείται από τον προσφέροντα, αν μη τι άλλο, θα έπρεπε εν μέρει το αναλογούν κόστος στην εξυπηρέτηση της υπό ανάθεση σύμβασης να επιμεριστεί στο νυν διοικητικό κόστος. Απορριπτέος δε είναι ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντα, ότι το κόστος αυτό είναι υποθετικό, διότι υποθετική είναι η εκ του αναθέτοντος χρήση της υπηρεσίας, όχι όμως η απαρέγκλιτη και σαφής υποχρέωση του αναδόχου να τη διατηρεί διαρκώς διαθέσιμη και σε ετοιμότητα χρήσης και άρα, να επωμιστεί το οικείο κόστος διατήρησης της. Περαιτέρω, ακόμη και αν ο αναθέτων δεν χρειαστεί για 2 πλήρη 24ωρα την ως άνω υπηρεσία κατ' έτος, μόνοι τους οι παραπάνω προβλεπόμενοι ετησίως 4 ψευδοσυναγερμοί, που δεν προϋποθέτουν καν αληθή ανάγκη της υπηρεσίας, δεν δύνανται παρά να απαιτούν κατ' ελάχιστον και μόνο για την κάλυψη αυτών και πέραν αληθών εν τέλει αναγκών, 4 ώρες έκαστος και 16 ώρες συνολικά κατ' έτος, ήτοι (με βάση επιμερισμό των ωρών στην 16/24 αναλογία πρωινών/νυκτερινών ωρών

ημερησίως, ήτοι $2 \times 1 + 1,25/3 = 1,08333$) σε κόστος 6,219 (κατά το κόστος ώρας εργασίας της προσφοράς του παρεμβαίνοντος) $\times 1,08333 \times 16 = 107,80$ ευρώ ετησίως, υπολογισμός που και αυτός δεν καλύπτει το πλήρες κόστος αναλογίας της παραπάνω αντιστοιχούσας σε $(365 \times 24 =)$ 8.760 ώρες λειτουργίας ετησίως, 24ωρης υπηρεσίας στη νυν σύμβαση, που άλλωστε θα πρέπει να διατηρείται διαθέσιμη και για κάθε ενδεχόμενο αληθούς χρήσης της. Και τούτο ενώ οι ως άνω 8.760 ώρες λειτουργίας, αντιστοιχούν (με δεδομένο μόνο 52 Κυριακές-αργίες τον χρόνο και 313 εργάσιμες, και 16 ώρες πρωινές και 8 νυκτερινές ώρες ημερησίως) με τις αντίστοιχες προσαυξήσεις, όπως ο παρεμβαίνων τις υπολογίζει στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, σε 64.837,624 ευρώ ετησίως (6,219 \times 5.008 ώρες, 7,773 \times 2.504 ώρες, 10,883 \times 832 ώρες και 12,439 \times 416 ώρες) και άρα, ο επιμερισμός απασχόλησης του ως άνω κόστους του 24ωρου κέντρου επί της νυν σύμβασης δύναται να άγει, βάσει της αναλογίας της νυν σύμβασης επί των λοιπών αντιστοιχών δραστηριοτήτων όπου απασχολείται το ίδιο κέντρο, σε πολύ μεγαλύτερο κόστος από το ως άνω, που ανέρχεται στην όλως στοιχειώδη πραγματική απασχόληση εξυπηρέτησης ψευδοσυναγερμών (χωρίς να ληφθεί το κόστος διατήρησης του κέντρου σε διαθεσιμότητα καθ' όλο το 24ωρο και το έτος). Αντίθετα, πάντως με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, όσον αφορά το υπό 2.4.3.2.iii κόστος εκπαίδευσης, κατά τον όρο 2.4.4 υφίσταται ειδική πρόβλεψη περί του ότι αυτό δεν συνυπολογίζεται στην οικονομική προσφορά και δεν συνέχεται με το προσφερόμενο συμβατικό τίμημα, όρος που ανεπιφύλακτα έγινε δεκτός στον νυν διαγωνισμό από το σύνολο των μετεχόντων και άρα, το παραπάνω κόστος εκπαίδευσης ευλόγως, βάσει του ως άνω όρου, δεν ήταν ληπτέο υπόψη για τη διαμόρφωση του διοικητικού κόστους προσφοράς. Επομένως, κατά συνδυασμό των ανωτέρω, στον νυν διαγωνισμό, οι προσφέροντες όφειλαν στο διοικητικό κόστος τους να υπολογίσουν, πέραν και πλέον κάθε συνήθους με κάθε σύμβαση διοικητικού κόστους, συνιστάμενου σε κόστη εγγυητικών συμμετοχής και καλής εκτέλεσης, κόστη υποβολής προσφοράς, κόστη εποπτείας και μετακίνησης προσωπικού εργαζόμενου στην εκτέλεση της σύμβασης, σύμφωνα εξάλλου και με τα οριζόμενα στις ΤΠ 5—8 της διακήρυξης, κόστη μη

αναλωσίμου εξοπλισμού και διατήρησης ποιότητας υπηρεσιών, κόστη νομικής και λογιστικής υποστήριξης και επιμεριζόμενα στη νυν σύμβαση κόστη διατήρησης έδρας επιχειρήσης και γενικά λειτουργικά εξόδα αυτής, και τα ειδικώς προβλεπόμενα στη νυν διακήρυξη επιπλέον διοικητικά κόστη για την κάλυψη δαπάνης ασφαλιστηρίου, έκδοση βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, κάλυψη τελών σύνδεσης ασυρμάτων και διατήρησης συνεχούς κέντρου εκτάκτων περιστατικών. Περαιτέρω, κατ' άρ. 10 Ν. 3850/2010, οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών φύλαξης υπάγονται στην ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β ως προς τον σκοπό απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, για την οποία ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β, το άρ. 21 παρ. 1 ορίζει πως για επιχειρήσεις με έως 1000 εργαζόμενους, απαιτούνται ανά έτος 2,5 ώρες εργασίας τεχνικού ασφαλείας και 0,6 ώρες ιατρού εργασίας, ήτοι 3,1 ώρες συνολικά ανά έτος (η δε προκείμενη δραστηριότητα δεν υπάγεται στην ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ, ως μη αφορώσα γεωργία, κτηνοτροφία, εμπόριο, εστιατόρια, ξενοδοχεία, επικοινωνίες, μεταφορές, αποθηκείσεις, τράπεζες, οικονομικά ιδρύματα, ασφάλειες, διεκπεραιώσεις υποθέσεων, ενοικιάσεις κινητών και ακινήτων και διοικητικές και οικονομικές υπηρεσίες, υπάγεται δε, όπως κάθε μη υπαγόμενη στις ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ Α και Β, δραστηριότητα, στην κατηγορία Β), ο δε παρεμβαίνων στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του για το ΤΜΗΜΑ 2, δηλώνει ο ίδιος την απασχόληση 58 εργαζομένων και άρα, εκ του επιχειρηματικού κόστους του για την απασχόληση ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, θα πρέπει τουλάχιστον να επιμερισθούν στο νυν διοικητικό κόστος 34,8 ώρες εργασίας ιατρού εργασίας και 145 ώρες τεχνικού ασφαλείας και συνολικά 179,8 ώρες εργασίας τέτοιων προσώπων ανά έτος, ώρες που ακόμη και αν υπολογιστούν με βάση το όλως χαμηλό και αναντίστοιχο με το αναλογούν για απασχόληση τέτοιου εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού, κόστος φυλάκων κατά την προσφορά του παρεμβαίνοντος, ήτοι 6,219 ευρώ ανά ώρα, αντιστοιχεί σε 1.118,1762 ευρώ μόνο του. Ο δε παρεμβαίνων, αορίστως και αλυσιτελώς προβάλλει ότι το οικείο κόστος συνιστά αναλογία του συνολικού κόστους της επιχείρησής του, πλην όμως τα ανωτέρω συνιστούν συμπέρασμα ούτως ή άλλως εξαγόμενο επί τη βάση ότι ακριβώς, θα επιμεριστεί στην υπό ανάθεση

σύμβαση μόνο το αντιστοιχούν στην απασχόληση των εργαζομένων του για τη νυν σύμβαση, μέρος του συνολικού σχετικού κόστους για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας της επιχείρησης του, ουδόλως πάντως ο παρεμβαίνων αντικρούει τους οικείους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, οι οποίοι άγουν στο ως άνω κόστος, ακόμη και αν αντί των 10 ευρώ ανά έρω που υπολογίζει ο προσφεύγων, ληφθούν υπόψη μόνο 6,219 ευρώ ανά ώρα. Ομοίως αορίστως και αλυσιτελώς ο παρεμβαίνων επικαλείται το ιδιαίτερα χαμηλό κόστος σχετικών υπηρεσιών που λαμβάνει από τρίτο πάροχο, αφού τα ως άνω όλως ελάχιστα κόστη συνιστούν το στοιχειώδες κόστος απασχόλησης απλού υπαλλήλου, για τις όλως κατ' ελάχιστον κατά νόμο απαιτούμενες ώρες απασχόλησης του με βάση το προσωπικό που κατά τον ίδιο τον παρεμβαίνοντα θα απασχοληθεί στη νυν σύμβαση. Άλλωστε, ισχυρισμός οικονομικού φορέα περί χαμηλού κόστους χρήσης υπηρεσιών τρίτων, δεν αίρει την υποχρέωση το οικείο κόστος αν μη τι άλλο να καλύπτει το ελάχιστο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος του τρίτου παρόχου της σχετικής υπηρεσίας, με βάση το προσωπικό που θα απασχολήσει για την παροχή των οικείων υπηρεσιών του στον οικονομικό φορέα. Αβάσιμος είναι πάντως ο ισχυρισμός ότι ο παρεμβαίνων δεν θα επιβαρυνθεί καθόλου σχετικά με τη νυν σύμβαση για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας, καθώς και με δεδομένο ότι ήδη λαμβάνει σχετικές υπηρεσίες για την όλη επιχείρηση του από τρίτο, τούτο ουδόλως αναιρεί ότι μέρος του σχετικού κόστους που ήδη τυχόν καταβάλλει για αυτές, θα επιμεριστεί στη νυν σύμβαση, αναλόγως του προσωπικού που θα απασχολήσει. Το δε γεγονός ότι τα παραπάνω κόστη ενσωματώνονται στο γενικό λειτουργικό κόστος της επιχείρησης προβάλλεται ομοίως αλυσιτελώς, αφού και το γενικό λειτουργικό κόστος συνιστά, καθ' ο μέρος επιμερίζεται στη νυν σύμβαση, αναγκαίο μέρος του διοικητικού κόστους της νυν σύμβασης, άλλως, η σύμβαση θα κατέληγε εν τέλει ζημιογόνος (αν ο ανάδοχος κάλυπτε μόνο τα άμεσα περί αυτής κόστη και όχι το μέρος επί του εμμέσου κόστους του, που αυτή συνεπάγεται), ενώ συγχρόνως το κόστος των ως άνω υπηρεσιών συναρτάται με τους απασχολούμενους εργαζόμενους και αν ο οικονομικός φορέας δεν αναλάβει τη νυν σύμβαση είτε δεν θα απασχολήσει τον σχετικό με αυτό το έργο, αριθμό εργαζόμενων είτε θα τους απασχολήσει σε

άλλα έργα, που αντιστοίχως θα επιβαρυνθούν με τον επιμερισμό της οικείας δαπάνης, ενώ η απασχόληση αυτών στο νυν έργο αναγκαία θα αποστερήσει τον οικονομικό φορέα από το ανάλογο προσωπικό, με αποτέλεσμα είτε να μη δύναται να αναλάβει περαιτέρω έργα, αντιστοιχούντα στην αφιερωμένη στο νυν έργο απασχόληση είτε να πρέπει να προσλάβει νέους εργαζόμενους, προσαυξάνοντας και το σχετικό κόστος ιατρού και τεχνικού, ενώ άλλωστε, υπό την ερμηνεία που προβάλλει ο παρεμβαίνων, εφόσον απασχολεί ούτως ή άλλως και φύλακες δεν θα χρειαζόταν να υπολογίσει ούτε το αντιστοιχούν στη νυν σύμβαση εργατικό και ασφαλιστικό του κόστος. Ο δε παρεμβαίνων υπολόγισε, σύμφωνα και με το ειδικό έντυπο του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III της διακήρυξης, κατά την ανάλυση οικονομικής προσφοράς του ετησίως, συνολικό διοικητικό κόστος 3.634,35 ευρώ, στο οποίο δεν περιλαμβάνεται το διακριτά υπολογισθέν κόστος εξοπλισμού φύλαξης, οι διακριτά υπολογισθείσες νόμιμες υπέρ δημοσίου και τρίτους κρατήσεις και το διακριτά υπολογισθέν εργολαβικό κέρδος. Το ως άνω ποσό των 3.643,35 ευρώ, μόνο του είναι κατά πολύ μικρότερο του ίδιου του κονδυλίου που κατά το ίδιο το ασφαλιστήριο που υπέβαλε με την προσφορά του, αναλογεί στο κόστος ασφάλισης του συγκεκριμένου έργου. Επιπλέον τούτου, μόνα τους τα σαφή και όλως κατ' ελάχιστον αναλογούντα κόστη ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας αντιστοιχούν σε 1.118,18 ευρώ και τα όλως κατ' ελάχιστον αναλογούντα κόστη για διατήρηση και λειτουργία 24ωρου κέντρου εκτάκτων αναγκών σε 107,80 ευρώ και δη, ενώ τα ως άνω υπολογίστηκαν ούτε επί των αγορμών σε πολύ μεγαλύτερα κόστη, αιτιάσεων του προσφεύγοντος ούτε επί ρεαλιστικών υποθέσεων, αλλά επί όλως στοιχειωδών και υποτιμητικών του κόστους, δεδομένων και επομένως, μόνα τους τα ως άνω δύο κονδύλια αθροίζουν τουλάχιστον 1.225,98 ευρώ, ήτοι απολείπουν μόλις 2.408,37 ευρώ κατ' έτος, με τα οποία θα πρέπει να καλυφθεί όχι μόνο το κόστος ασφαλιστηρίου, το κόστος βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, το κόστος σύνδεσης 6 ασυρμάτων, αλλά και κάθε γενικό λειτουργικό έξοδο της επιχείρησης, μαζί με κάθε άλλο κόστος συμμετοχής στη διαδικασία και διοικητικό κόστος εκτέλεσης αυτής και δη, όταν μόνο για τη συμμετοχή απαιτείται κατά τον όρο 2.2.2.1 εγγυητική συμμετοχής

43.800 ευρώ για το ΤΜΗΜΑ 2, ενώ η κατά τον όρο 4.1 απαιτούμενη εγγυητική εκτέλεσης 5% επί του άνευ ΦΠΑ τιμήματος επάγεται υποχρέωση εγγυητικής καλής εκτέλεσης 91.819,05 ευρώ και άρα, απαιτούνται μόνο εγγυητικές 135.619,05 ευρώ για 2 έτη σύμβασης ή 67.809,525 ανά έτος αυτής, ποσό που αν μη τι άλλο συνεπάγεται μόνο για την έκδοση των εγγυητικών ουδόλως ευκαταφρόνητα κόστη και ενώ, η διακήρυξη άλλωστε, απαιτεί κατά τις ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της, συγκεκριμένες υποχρεώσεις και εποπτείας των εργαζομένων, που ομοίως επιβαρύνουν το διοικητικό κόστος της σύμβασης, παραλλήλως δε, δεδομένου ότι ο παρεμβαίνων δεν υπολογίζει εισφορά υπέρ ***** στο κόστος ασφάλισης προσωπικού του, που ανάγεται σε 58, κατά δήλωση του, φυσικά πρόσωπα, ήτοι σύνολο κόστους 1.160 ευρώ κατ' έτος, άρα αν μη τι άλλο ενσωματώνει το οικείο κόστος στο διοικητικό κόστος, το οποίο μόνο του αν αφαιρεθεί από τα 3.634,35 ευρώ, απολείπει 2.474,35 ευρώ, ήτοι 0,269481% επί του συνολικού άνευ ΦΠΑ τιμήματος. Από το υπόλοιπο αυτό αν αφαιρεθεί μόνο κόστος 1.118,18 ευρώ για ιατρό και τεχνικό, απομένουν 1.356,17 ευρώ. Άλλωστε, αν από το ως άνω κονδύλιο αφαιρεθεί και κόστος μόλις 25 ευρώ για τη συνολική ετήσια σύνδεση των 6 ασυρμάτων, ποσό όλως χαμηλό και λαμβανόμενο υπόψη απλώς για τη διάγνωση περί του αν το διοικητικό κόστος του παρεμβαίνοντος είναι όχι απλώς χαμηλό, αλλά δυνάμενο έστω και υποθετικά να καλύψει τη νυν σύμβαση, όπως και κόστος 60 ευρώ για εγγυητικές συμμετοχής και καλής εκτέλεσης (που συνιστά το όλως ελάχιστο ποσό έκδοσης γραμματίου παρακατάθεσης στο ΤΠΔ, 30 ευρώ ανά γραμμάτιο, χωρίς να ληφθεί υπόψη το κόστος ευκαιρίας, λόγω δέσμευσης όλου του κεφαλαίου των γραμματίων σε αυτή την περίπτωση), όπως και ποσό τουλάχιστον 107,80 ευρώ αποκλειστικά για το 24ωρο κέντρο, απομένουν μόλις 1.163,37 ευρώ, ήτοι 0,1267% του ετήσιου συνολικού τιμήματος, για την κάλυψη κάθε είδους γενικού λειτουργικού εξόδου, κόστους εποπτείας, νομικής-λογιστικής υποστήριξης, μετακινήσεων προσωπικού, αναλογίας κόστους έδρας και διατήρησης ποιότητας, βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, ως και ασφαλιστηρίου του έργου. Βάσει όλων των ως άνω και χωρίς να ληφθεί υπόψη το δηλούμενο διοικητικό κόστος του παρεμβαίνοντος ή άλλων σε έτερες

διαδικασίες, προκύπτει ότι το νυν δηλωθέν διοικητικό του κόστος είναι αδύνατον να καλύψει την υπό ανάθεση σύμβαση, δεδομένου αφενός ότι το εκ του ιδίου, υποβληθέν ασφαλιστήριο αφορά ασφάλιστρα, που επιμεριζόμενα στο νυν έργο καταλήγουν σε ποσό πολύ μεγαλύτερο από το όλο ποσό του διοικητικού του κόστους, αφετέρου ότι ακόμη και αν τούτο δεν ληφθεί υπόψη, όλα τα επιπλέον διοικητικά του κόστη, χωρίς τα ασφάλιστρα, ακόμη και υπό όλως υποτιμητικές αυτών συνθήκες και δεδομένα, άγουν σε έξοδα που καθιστούν αδύνατη την εξυπηρέτηση τους με το ως άνω κατ' έτος ποσό διοικητικού κόστους, επί του οποίου άλλωστε πρέπει να εξυπηρετηθεί και το αντιστοιχούν σε μια τέτοια σύμβαση, ετήσιου τιμήματος 918.190,48 ευρώ άνευ ΦΠΑ, γενικό επιχειρηματικό κόστος διοικητικής λειτουργίας, αλλά και το αντιστοιχούν σε αυτή ασφάλιστρο, που κατά το ήδη υποβληθέν ασφαλιστήριο αντιστοιχεί μόνο του σε 0,68% επί του κύκλου εργασιών, ενώ ο παρεμβαίνων υπολόγισε το όλο διοικητικό του κόστος σε 0,396% (3634,35/918.190,48 ευρώ) του τιμήματος, συνολικά. Ασχέτως δε του άρ. 88 Ν. 4412/2016 περί ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης απαίτησε συνυπολογισμό στην προσφορά ευλόγου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής υπηρεσιών, με αποτέλεσμα εφόσον προσφορά, όπως αυτή του παρεμβαίνοντος, δεν περιέχει απλώς ιδιαίτερα χαμηλό διοικητικό κόστος, αλλά τόσο χαμηλό διοικητικό κόστος ώστε να είναι αδύνατη η εξυπηρέτηση συγκεκριμένων υποχρεώσεων της σύμβασης, να είναι άνευ ετέρου απορριπτέα. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του δεύτερου λόγου της προσφυγής, η προσφορά του παρεμβαίνοντος είναι αποκλειστέα.

4. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης, αλλά συγχρόνως και στο εξ αυτού παραπεμπόμενο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ της διακήρυξης, απαιτήθηκε να αναφερθεί στο οικείο υπόδειγμα ανάλυσης οικονομικής προσφοράς, ο αριθμός των προσώπων που θα απασχοληθούν στο έργο, συμπεριλαμβανόμενων και των αναγκών για κάλυψη ρεπό. Ο δε παρεμβαίνων υπολόγισε 57,8 ισοδύναμους εργαζόμενους και άρα, 58 φυσικά πρόσωπα, χωρίς όμως να υπολογίσει τους αναγκαίους για την κάλυψη των αδειών των ως άνω, πρόσθετους

εργαζόμενους, οι οποίοι θα κληθούν να καλύψουν τις ώρες αδειάς των ανωτέρω εργαζομένων, που αντιστοιχούν σε $57,8 \times 20,5 \times 8$ (μέσος όρος άδειας 20 ημερών 1^{ου} έτους και 21 ημερών αδειάς 2^{ου} έτους) = 9.479,2 ώρες εργασίας ετησίως, οι οποίες αντιστοιχούν στην πραγματική εργασία [$9.479,2 / (52,14$ εβδομάδες ετησίως \times 40 ώρες ανά εβδομάδα)] 4,5448 εργαζόμενων, με αποτέλεσμα ο αντιστοιχούν αριθμός εργαζομένων στο έργο να ανέρχεται όχι σε 57,8, αλλά σε 62,344 πρόσωπα και άρα, 63 φυσικά πρόσωπα, σε κάθε όμως περίπτωση όχι 57,8 ή 58. Σε αντίθεση δε με τους ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντος, η ειδική αποσαφήνιση ότι πρέπει να καλύπτονται και ρεπό, έχει ακριβώς την έννοια της κάλυψης της ως άνω άδειας («ρεπό»), αντί απλώς του καταρχήν αντιστοιχούντος στις οικείες ώρες βαρδιών, αριθμού ισοδύναμων εργαζομένων. Ο δε παρεμβαίνων υπολόγισε ως αριθμό 57,8, μόνο το πηλίκο του αριθμού απαιτούμενων ανά εβδομάδα ωρών συνολικής εργασίας δια 40 ώρες πλήρους απασχόλησης ανά εβδομάδα, ήτοι υπολόγισε τον αφηρημένο καταρχήν αριθμό ισοδύναμων πλήρους απασχόλησης, χωρίς ακριβώς να λάβει υπόψη τα τυχόν ρεπό και άδειες αυτών εντός του έτους, είναι δε όλως αδιάφορο ότι προέβλεψε κόστος αντικατάστασης αδειούχων, αφού η παραπάνω απαίτηση δεν αναφέρθηκε στο κόστος απασχόλησης, αλλά στον αριθμό απασχολούμενων. Επιπλέον, αλυσιτελώς επικαλείται ο παρεμβαίνων ότι είναι άγνωστο πόσοι θα απασχοληθούν, αναλόγως κατανομής αδειών εντός του έτους, αφού δια των ως άνω δεν παρέλειψε απλώς να υπολογίσει τον αληθή αριθμό φυσικών προσώπων που θα εκτελέσουν έστω και 1 ώρα εργασίας στο έργο, αλλά τον ορθό αριθμό ισοδύναμων απασχολούμενων πλήρους απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων και αδειών. Συνεπώς, ο πρώτος ως άνω σχετικός ισχυρισμός περί υποϋπολογισμού των εργαζόμενων που θα απασχοληθούν στην προσφορά του παρεμβαίνοντος, του τρίτου λόγου της προσφυγής, πρέπει να γίνει δεκτός. Περαιτέρω, το ύψος των αποδοχών της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ήτοι το άθροισμα μικτών αποδοχών, κάλυψης αδειάς, δώρων και επιδόματος αδειάς, ανέρχεται σε 727.996,99 ευρώ, το δε αντιστοιχούν ύψος ασφαλιστικών εισφορών με συντελεστή 24,81% ανέρχεται όντως σε $(727.996,99 \times 0,2481) = 180.616,05$ ευρώ, αντί 180.589,34 ευρώ που

δήλωσε ο παρεμβαίνων στην προσφορά του και άρα, το άθροισμα κόστους αποδοχών και εισφορών ανέρχεται σε 908.613,04 ευρώ αντί 908.586,33 ευρώ που αναφέρει στην προσφορά του ο παρεμβαίνων, υποκοστολογώντας ούτως τόσο το κόστος εισφορών του, όσο και το συνολικό εργατικό του κόστος, ήτοι κόστος αποδοχών και κόστος εργοδοτικών εισφορών, κατά παράβαση του όρου 2.4.4 της διακήρυξης. Επομένως και κατ' αποδοχή του ως άνω δεύτερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής, ως και του ως άνω πρώτου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής, η προσφορά του παρεμβαίνοντος είναι απορριπτέα.

5. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι κατά τον όρο 2.2.3.4.θ της διακήρυξης ορίστηκε ως λόγος αποκλεισμού το σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, με επισήμανση ότι στην προκείμενη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών φύλαξης, ισχύουν τα κατ' άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2020, προβλεπόμενα που ορίζουν ότι «Η αναθέτουσα αρχή αποκλείει από τη σύναψη της σύμβασης τις υποψήφιες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης εάν έχουν επιβληθεί σε βάρος τους, μέσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς, τρεις (3) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με την υπουργική απόφαση 2063/Δ1632/2011 (Β' 266), όπως εκάστοτε ισχύει, ως «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά, από τρεις (3) διενεργηθέντες ελέγχους ή δύο (2) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που αφορούν την αδήλωτη εργασία, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά από δύο (2) διενεργηθέντες ελέγχους.». Αλυσιτελώς δε ο παρεμβαίνων επικαλείται νομολογία περί μη εφαρμογής αυτοτελώς των ως άνω του λόγου αποκλεισμού περί παράβασης κατ' άρ. 18 παρ. 2 Ν. 4412/2016 υποχρεώσεων, λόγος αναφερόμενος στον όρο 2.2.3.4.α της διακήρυξης, αφού το προβαλλόμενο εκ του προσφεύγοντος ζήτημα δεν αφορά αποκλειστικά τυχόν περίπτωση που δεν πληροί το πραγματικό του άρ.

68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2010 και άρα του όρου 2.2.3.4.θ, παρά μόνο συνιστά μια καταρχήν παράβαση εργατικού δικαίου, αλλά αφορά εκτός των άλλων ακριβώς και επικαλούμενη πλήρωση του πραγματικού του όρου 2.2.3.4.θ κατά το ανωτέρω περιεχόμενο του. Στο δε ΕΕΕΣ του ο παρεμβαίνων αναφέρει τη με αρ. πρωτ. **** εις βάρος του και τις με αρ. Πρωτ**** **** εις βάρος του, η τρίτη εκ των οποίων εκδόθηκε βάσει επανελέγχου μετά τον από 29-8-2019 αρχικό έλεγχο. Πάντως, είναι αδιάφορο το επικαλούμενο στο ΕΕΕΣ του ζήτημα ότι η τελευταία ως άνω **** εκδόθηκε κατόπιν επανελέγχου επί μισθωτών που κατελήφθησαν από προηγούμενο έλεγχο, καθώς ο επανέλεγχος ουδόλως συνιστά ίδιο έλεγχο με τον αρχικό, αλλά όλως αυτοτελή έλεγχο, ενώ ομοίως αδιάφορο είναι ότι οι 3 τελευταίες **** κοινοποιήθηκαν την ίδια ημέρα και αφορούν υπόθεση με ίδιο αριθμό υπόθεσης κατά την πρωτοκόλληση από την Επιθεώρηση Εργασίας και τούτο διότι ο νόμος και η διακήρυξη απαιτούν τα πρόστιμα να έχουν εκδοθεί κατόπιν παραβάσεων που διαγνώστηκαν σε 3 τουλάχιστον διαφορετικούς ελέγχους, ζήτημα πραγματικό και εξαρτώμενο αποκλειστικά από τον χρόνο του ελέγχου και διάταξη που σκοπεύει στην αποφυγή αποκλεισμού λόγω απλής συρροής περισσότερων παραβάσεων που εντοπίστηκαν στον ίδιο ακριβώς έλεγχο και όχι για την αποφυγή αποκλεισμού βάσει επαναλαμβανόμενης παράβασης, στο πλαίσιο μάλιστα νέου ελέγχου συμμόρφωσης από την Επιθεώρηση Εργασίας σε άλλο χρόνο από τον προηγηθέντα ήδη έλεγχο. Άρα, δια μόνων των ανωτέρω, όπως βάσιμα ο προσφεύγων ισχυρίζεται, πληρούται ο λόγος αποκλεισμού του άρ. 2.2.3.4.θ της διακήρυξης και του άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2010, αφού προκύπτουν τουλάχιστον 3 **** υψηλής ή πολύ υψηλής σοβαρότητας δια 3 ελέγχων σε διάστημα 2 ετών προ του καταληκτικού χρόνου υποβολής προσφορών. Αβασίμως πάντως ο προσφεύγων επικαλείται πρόσθετες παραβάσεις του παρεμβαίνοντος, που προκύπτουν εκ της ΔΕφΘεσσ 8/2018 και της Απόφασης ΑΕΠΠ 183/2017, αφού αυτές οι παραβάσεις αφορούν χρόνο πέραν της διετίας από τον νυν καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών, ομοίως αβασίμως επικαλείται και τις από 19-6-2017 και 29-5-2017 εκδοθείσες **** που δεν δηλώθηκαν στο προκείμενο ΕΕΕΣ του παρεμβαίνοντος και προκύπτουν εκ

ΤΕΥΔ του τελευταίου στο πλαίσιο διαγωνισμού του***** , αφού και αυτές ανάγονται σε χρόνο προ της διετίας από τη λήξη υποβολής προσφορών στην προκείμενη διαδικασία. Συνεπώς, δεδομένου πως σε κάθε περίπτωση προκύπτουν 3 τουλάχιστον πράξεις επιβολής προστίμου για παραβάσεις υψηλής ή πολύ υψηλής σοβαρότητας εντός 2 ετών προ της λήξης χρόνου υποβολής προσφορών και δη, δια 3 τουλάχιστον ελέγχων, πληρούται ο λόγος αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.θ και επομένως, η προσφορά του παρεμβαίνοντος είναι δυνατόν να διασωθεί μόνο κατόπιν της προβλεπόμενης κατά τον όρο 2.2.3.7 διαδικασίας αξιολόγησης επανορθωτικών μέτρων κατά τις διατάξεις του άρ. 73 παρ. 7-9 Ν. 4412/2016, διαδικασία που όμως ο αναθέτων δεν τήρησε, καίτοι ο παρεμβαίνων δήλωσε στο ΕΕΕΣ του επανορθωτικά μέτρα, τα οποία η ΑΕΠΠ δεν δύναται και δεν είναι αρμόδια το πρώτον η ίδια να αξιολογήσει, δεδομένης της παράλειψης του αναθέτοντος να τηρήσει τη διαδικασία των ως άνω διατάξεων και να αποφανθεί επ' αυτών κατόπιν όμως της διαδικασίας του άρ. 73 παρ. 8-9 και του όρου 2.2.3.8 της διακήρυξης. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του πρώτου σχετικού λόγου της προσφυγής και δη, καθ' ο μέρος προβάλλει μη τήρηση της ως άνω διαδικασίας, καίτοι καταρχήν πληρούται ο λόγος αποκλεισμού 2.2.3.4.θ της διακήρυξης, η προσβαλλομένη είναι και προς τούτο ακυρωτέα, καθ' ο μέρος εκδόθηκε κατά παράλειψη τήρησης της ανωτέρω διαδικασίας παρά τον καταρχήν λόγο αποκλεισμού στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος. Δεδομένου όμως, ότι ο παρεμβαίνων κατ' αποδοχή, σύμφωνα με τα ανωτέρω του πρώτου και δεύτερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής και του τρίτου λόγου της προσφυγής, είναι ούτως ή άλλως άνευ ετέρου αποκλειστέος από τη διαδικασία, παρέλκει και στερείται αντικειμένου η αναπομπή στον αναθέτοντα προς τήρηση της διαδικασίας του άρ. 73 παρ. 7-9 Ν. 4412/2016 και των όρων 2.2.3.7-2.2.3.8 της διακήρυξης.

6. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθεί η Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη κατ' αποδοχή του πρώτου και τρίτου λόγου, ως και του πρώτου και δεύτερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της προσφυγής, καθ' ο

μέρος έκρινε αποδεκτή την προσφορά του παρεμβαίνοντος και όρισε αυτόν προσωρινό ανάδοχο στο ΤΜΗΜΑ 2 της διαδικασίας, αντί να αποκλείσει αυτόν άνευ ετέρου σύμφωνα και κατ' αποδοχή του πρώτου και δεύτερου ισχυρισμού του δεύτερου λόγου και του τρίτου λόγου της προσφυγής, έκαστος εκ των οποίων και μόνος του αρκεί για την άνευ ετέρου απόρριψη της προσφοράς του παρεμβαίνοντος.

7. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο με αρ. ***** και ποσού 15.000.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει την Απόφαση με αρ.***** του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτή την προσφορά του παρεμβαίνοντος και όρισε αυτόν προσωρινό ανάδοχο του ΤΜΗΜΑΤΟΣ 2 της διαδικασίας.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με αρ. ***** και ποσού 15.000.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 23-10-2020 και εκδόθηκε στις 3-11-2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ